

Vis - cosmică împreunare

Mara Emerraldi

M-am logodit cu Infinitul,
Boțul de tin-ajunge stea;
Îl rog pe Dânsul să îmi dea,
Un vis, colțul de Rai - Cuvântul.

Magia lui să îmi deschidă
O lume cu trăiri celeste,
Unde nimic e fără veste,
Eu să fiu zână, ori silfidă.

Să îmi deschid-a Lui magie,
Un Cosmos fără de mistere,
Unde nimic, în veci nu pierе ...
Sunet, culori, splendori - o feerie.

.....

O, cosmică împreunare!
O, vis ce-ades mă urmărești,
Mă prinzi în lumi ce le zidești ...
În vers adorm, ca o chemare.

.....

În lumea asta mi-aș lăsa bocancii -
Murdari de glodu-ntunecat,
Să intru fără de păcat ...
- Sunt negri și cârpiți - săracii.

Pe pat de vers să mă las moale,
Să înfloresc din sărăcie,
O flacăra de mac ce-nvie,
Se unduie-n lumin-agale.

În vis m-afund, mă las, plutesc ...
E-un dor nebun de început,
Să fac ce-n timp nu am putut,
Și n-am 'drăznit nici să gândesc ...

Un colț de Rai, cuvântul, altul, visul,
În intervalul timpului cu paranteze,
Din lumea prinsă-n teze și-antiteze,
Eu fug să mângâi necuprinsul.

.....

O, cosmică împreunare!
O, vis ce-ades mă urmărești,
Mă prinzi în lumi ce le zidești ...
În vers adorm, ca o chemare.

Mara Emerraldi
11 august 2020